

Stemmen

Waar zijn ze,
een roep, het geschuifel,
een kind dat huult, een hond die blaft.
Lagen die reiken tot
diep in de aarde.
Ik voel hun waarde,
zand over veen, veen over klei
klei over zand en hier en daar
de stemmen die er niet meer vrij
over klinken.

Waar zijn ze,
de vuren, de huizen, boten
een nap, een scherf, een snuivende koe ,
een reepje stof dat waait, nu overgoten.
Zand over stof, over hout over riet
het verdwenen thuisland,
zompig en kil
ooit ruisland.
Riet en water en riet en water
Nooit stil.

Waar zijn ze,
de sporen, tastbaar
ruiken en voelen in je hand,
laag na laag.
Echo van emotie, pril verstand,
liefde en wreedheid dag en nacht.
Zand over veen, over klei over stof
Water dat zoekend stroomt,
na de storm toegedekt en
afgesloten wacht.

Marianne Snabilie-Klaver
september 2021